

القرب من الحق سبحانه والاختطاط بجباية الاختصاصية وذلك
 قرب را از حق سبحانه و خط کردن بجبای اختصاصیه او و از قرب
 قبول مایه بلا بامر الطبع والمزاج العنصری الذي به تمت الجمعیة
 قبول مایه بلا بامر الطبع والمزاج العنصری الذي به تمت الجمعیة
 فربنا طیم طبع و مزاج عنصری که آن تمام شد جمعیت و جمع
 المضاهات المذكورة بكونه الكثر فافهم فقد بين لك اسرار المحن والبلاء
 مضاهات مذکوره سیماش کثر پس فهم کن پس تحقیق بیان کرده شد برای زهر و محن و بلا
 المختصة بالما كما برحصوله الاقسام واما التخصيص فبعض المومنين
 المختصة بالما كما برحصوله الاقسام واما التخصيص فبعض المومنين
 كمنضاه به بزرگان و محرم کرده شد انما و اما تخصیص بعموم مومنین
 فبعضی و ان كانت من بعض فروع القسم الاوّل لكن قد اخبرت الشريعة
 فبعضی و ان كانت من بعض فروع القسم الاوّل لكن قد اخبرت الشريعة
 پس آن که است از بعضی فروع قسم اول لیکن سخن خبر داد شریعت
 باحكامها و غرناها فلا حاجة الى ضبط القول فيها والله المرشد
 باحكام تخصیص و غرناها آن پس نیست حاجت بوی ضبط قول در آنها و الله تعالى راه رهنما
 انما اخضت الكلمة الجبوية بالحكمة
 انما اخضت الكلمة الجبوية بالحكمة
 حسیان نیست که تخصیص شده کلام بجموعه بگفت
 الجلالية لان من شأن الجلال القهر لما يقال له الغبر والسوي انما
 الجلالية لان من شأن الجلال القهر لما يقال له الغبر والسوي انما
 جلاله زور که در سبک از شان جلال است قهر برای چیزیکه گفته می شود او را زور و انما
 الوحدة الاطلاقية و فني ما يشعر بالثبوت على ما هو مقتضى
 الوحدة الاطلاقية و فني ما يشعر بالثبوت على ما هو مقتضى
 الولاية و فني چیزیکه شما میگوید بدوی بی بر آنکه آن مقتضای ثبوت
 الجلالية ولذلك يستلزم الاولوية والخفاء وكان في حجبها ايضا
 الجلالية ولذلك يستلزم الاولوية والخفاء وكان في حجبها ايضا
 جلال است و برای آن مستلزم است اولیست و خفایا و در حجبها نیز
 و در حجبها نیز

هذا الوحدة حتى لا تقاين بين اسمه وصفته وصورة ومعلو به
 هذا الوحدة حتى لا تقاين بين اسمه وصفته وصورة ومعلو به
 ابن عدت تا آنکه متضاد نباشد میان اسم او وصف او و صورت او و معلو به او
 صار مظهر الاولية بان لا يكون له سمي قبله وايضا كان الغالب على
 صار مظهر الاولية بان لا يكون له سمي قبله وايضا كان الغالب على
 كونه مظهر اولیست بانکه نبود مراد از آنها همیشگی از او هم بود غالب بر آن
 احكام الجلال من القبط والحسبة والحزن والبكاء والحمد والحمد
 احكام الجلال من القبط والحسبة والحزن والبكاء والحمد والحمد
 احكام جمال از قبض و حسیب و حزن و بکا و حمد و حمد
 في العمل والهدية والرفية والخشوع في القلب روي انه بكسبية
 في العمل والهدية والرفية والخشوع في القلب روي انه بكسبية
 در عمل و هدیه و رفته و خشوع در دل روایت کرده شد که در سبک
 الله حتى خذت اللذم مع في خذها اخاديد وكان لا يضحك الا
 الله حتى خذت اللذم مع في خذها اخاديد وكان لا يضحك الا
 الله تا آنکه نیک کردی که در خنده او در خنده او و در خنده او و در خنده او
 ما شاء الله و ورد في الحديث ما معناه ان عيسى عليه
 ما شاء الله و ورد في الحديث ما معناه ان عيسى عليه
 و فیکه نوبت الله و وارد شده در حدیث چیزیکه معنی او آنکه عیسی و عیسی علیها
 السلام تفاوضا فقال عيسى كالمعانيب له لبطرك كانك قد
 السلام تفاوضا فقال عيسى كالمعانيب له لبطرك كانك قد
 السلام با یکدیگر سخن کردند پس گفت عیسی را مانند کسی که معنی است او برای بطراد
 امنت مكر والله عذابه فقال له عيسى كانك اليت من فضل
 امنت مكر والله عذابه فقال له عیسی كانك اليت من فضل
 امن با نتمه مکر خدا و عذاب او را پس گفت مراد از عیسی که کویا که زودتر از من از فضل
 و رحمت او پس وحی فرستاد الله بوی این که در سبک و در سبک بوی پس بگفتن شماست
 ذلك من مقتضيات حضرة الجلال والقيام بحقها ولذلك قيل
 ذلك من مقتضيات حضرة الجلال والقيام بحقها ولذلك قيل
 آن از مقتضای حضرت جلال است و از فایم سخن آن و برای آن قیل